

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.II.20.019/2025/16.

A felperesek:

(I. r. felperes neve) (lakcím) I. rendű

(II. r. felperes neve) (lakcíme) II. rendű

A felperesek képviselői:

Dr. Mészáros Milán ügyvéd (ügyvéd címe) I. rendűért

Az alperes:

(alperes neve) (lakcím)

Az alperes képviselője:

Dr. Kecskés Ákos ügyvéd (ügyvéd címe)

A per tárgya:

személyiségi jogok megsértésének megállapítása és egyéb

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Szegedi Törvényszék 13.P.20.146/2024/8.

A fellebbezést benyújtó fél, a fellebbezés száma:

alperes, 13.P.20.146/2024/9.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú ítélet nem fellebbezett részét nem érinti, a megfellebbezett rendelkezéseit részben és akként változtatja meg, hogy az alperesi közlések közül az „És hát most felmerül, hogy (I. r. felperes neve) köre vagy (politikus neve) köre vagy valaki más.” tekintetében a jogsértés megállapítását és az alperesnek e közlés elsőfokú ítéletben rögzített módon történő közzétételére való kötelezését mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A tényállás

[1] Az I. rendű felperes jelenleg (megyei jogú város neve) Megyei Jogú Város Közgyűlésének tagja, önkormányzati képviselő, korábban főállású alpolgármester volt. A II. rendű felperes (megyei jogú város neve) Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatalának aljegyzője, majd jegyző, 2022. február 22-től 2023. április 6-ig vezető jogtanácsosa volt. Az alperes (megyei jogú város neve) polgármestere.

[2] A II. rendű felperes a 2002. évi parlamenti önkormányzati választások idején jegyző volt, és a választási iroda vezetőjeként javaslatot tett az Országos Egyéni Választói Bizottság (továbbiakban: OEVB) tagjaira. A II. rendű felperes öt személyre tett javaslatot, az alperes a listát kifogásolta, mert álláspontja szerint a jelöltek személye (párt neve)hez volt köthető.

[3] A II. rendű felperes a jegyzői pozíciója betöltése idején több projekt megvalósítását kifogásolta, pl. az IP telefont, nyomtatók üzemeltetését, a polgármesteri hivatal honlapjának kezelését, dolgozók munkaidőnyilvántartását, beléptetőrendszer üzemeltetését, amelyek jegyzői tisztségének megszűnését követően megvalósításra kerültek, azok egy részével a polgármesteri hivatal megtakarításokat ért el.

[4] (személy neve) jegyző jogviszonya lemondás útján szűnt meg (megyei jogú város neve) Megyei Jogú Városnál, abban a felpereseknek szerepe nem volt.

[5] A II. rendű felperesnek vezető jogtanácsosként a saját munkaterületét érintően jogosultsága volt a (megyei jogú város neve) Megyei Jogú Város Önkormányzat, valamint (megyei jogú város neve) Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatala hivatali kapujához, de a jegyző utasítása alapján az oda érkező iratokat nem tölthette le. Az alperes hivatali kapujára 2023. március 17. napján a X Járásbíróságtól érkező két küldemény került feltöltésre, azokat a DMS One rendszer 2023. március 20. napján érkezett automatikusan, majd e napon kiszignálásra került. A II. rendű felperes 2023. március 17-én egymást követő két időpontban az iratokat manuálisan jogosulatlanul letöltötte. A belső vizsgálat során a dokumentumokat a II. rendű felperes számítógépén megtalálták. A jegyző kezdeményezte a II. rendű felperes jogviszonyának megszüntetését méltatlanságra hivatkozással. A II. rendű felperes és (megyei jogú város neve) Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatala – az alperes kezdeményezésére – 2023. április 6-án megállapodott a II. rendű felperessel jogviszonya közös megegyezéssel történő megszüntetésében, azzal, hogy részére hat havi illetmény került kifizetésre. A Polgármesteri Hivatal 2023. április 11-én tájékoztatta a II. rendű felperest arról, utóbb észlelték, hogy a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény alapján nincs jogszabályi lehetőség a kötelezettség teljesítésére, ezért az érvénytelen. Ezért a II. rendű felperes közszolgálati jogviszonya 2023. április 11. napjával felmentéssel került megszüntetésre. A felmentés indokolása tartalmazta, hogy a II. rendű felperes azáltal, hogy 2023. március 17-én az alperes hivatali kapujáról feladatköréhez nem tartozó két dokumentumot töltött le, méltatlanná vált, ezért e címen a jogviszonya felmentéssel került megszüntetésre.

[6] A II. rendű felperes a (.....) Törvényszéken pert kezdeményezett a polgármesteri hivatallal szemben közszolgálati jogviszonya jogellenes megszüntetése, továbbá 12.747.000 forint átalánykárterítés és annak kamatai megfizetése iránt. A törvényszék a (...)/2023. számú eljárásban a 2024. január 22-én kelt ítéletével kötelezte a polgármesteri hivatalt, hogy fizessen

meg a felperesnek közszolgálati jogviszonya érvénytelen megszüntetése miatt 5.098.800 forint hat havi illetménynek megfelelő átalánykártérítést és annak késedelmi kamatait.

[7] A II. rendű felperes 2023. április 11-én a Facebook oldalán posztot tett közzé, amely szerint az alperes azt közölte vele, hogy jogi akadályok miatt a távozása feltételeiről korábban kötött megállapodásukat már nem tartja magára nézve kötelezőnek, emiatt kénytelen lesz a polgármesteri hivatal ellen peres eljárást kezdeményezni. Hozzátette, sajnálja, hogy az alperes a nehezebb és az adófizetőkre nézve minden bizonnyal költségesebb utat választotta a peren kívüli megegyezés és az adott szó betartása helyett. Utalt arra, hogy a per fejleményeiről a közvéleményt tájékoztatni fogja.

[8] Az alperes 2023. április 12-én a Y Televízió „műsor címe” című műsorában nyilatkozatot tett, ahol a riporter kérdéseire válaszolva kifejtette az OEVB tagság körébe javasolt személyekkel kapcsolatos aggályait, a felperesek szerepét a javaslat lista összeállításában, érintette a II. rendű felperes jogviszonyának megszüntetését, továbbá a felperesek és a korábbi jegyző közötti munkakapcsolatot. A riportban az alperes – egyebek mellett – az alábbi kijelentéseket tette:

1. „Nagyon érdekes lenne azt állítani vagy azt hazudni, hogy nem tudott róla, hogy ezek mind (párt neve)hez köthető emberek. Tehát nem kérdéses, hogy (I. r. felperes neve) és (II. r. felperes neve) is pontosan tudták, hogy ez (politikus neve) kívánságlistája volt, amit ők jóváhagytak.”

2. „Valakinek énszerintem kémkedett. És hát most felmerül, hogy (I. r. felperes neve) köre vagy (politikus neve) köre vagy valaki más.”

3. „Nagyon nem örülök annak, hogy a kiváló (személy neve) jegyzőasszony többek között éppen azért ment el, mert (I. r. felperes neve) és (II. r. felperes neve)nak a belső aknamunkáját, azt nem tolerálta.”

4. „Ez az eljárás már folyamatban volt és arra hivatkozva (II. r. felperes neve) méltatlansággal, tehát nem a ... hogy mondjam, teljesen függetlenül attól, hogy maga az informatikai incidens az megy a maga útján, de méltatlanságra szerették volna fölmondani a szerződést.”

5. „... egy ideje ő nem segítette, hanem kimondottan akadályozta a város munkáját.”

6. „(II. r. felperes neve) olyan dokumentumokat töltött le, nem tudjuk kinek az érdekében, nem tudjuk kinek továbbította, szeretném hangsúlyozni, amihez nincsen semmi köze és amivel kárt okoz a hivatalnak.”

7. „De én azt javasolom valójában, hogy ne egy méltatlansággal, ne egy egyoldalú felmondással menjen el (II. r. felperes neve), hanem egy közös megegyezéssel azért, hogy neki jobb esélye legyen majd a munkaerőpiacon elhelyezkedni.”

[9] A fenti közlések közül az 1-3. mindkét felperest, a 4-7. a II. rendű felperest érinti.

[10] Az interjút követően a II. rendű felperes a Facebook oldalán további, részben az interjúval kapcsolatos, részben egyéb témákat érintő közléseket jelentetett meg. Az interjú után a helyi sajtóban több cikk foglalkozott a II. rendű felperes jogviszonyának megszüntetésével.

A kereset és az ellenkérelem

[11] A felperesek keresetükben annak megállapítását kérték, hogy a tényállásban 1-7. szám alatt megjelölt közlések a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogaikat sértik. A sérelmezett

közlések valótlan tényállítások, azok lényege, hogy az OEVB tagság összeállításakor nem pártatlanul jártak el, ami alkalmas a személyükbe vetett közbizalom megingatására, személyük lejáratására. A II. rendű felperes az őt érintő közlések tekintetében a személyes adataihoz fűződő személyiségi joga megsértésére is hivatkozott, miután a munkaviszonyának megszűnésére vonatkozó adatok a közalkalmazottakra és az adatvédelemre vonatkozó jogszabályi rendelkezések alapján nem nyilvánosak, ezért azok nyilvánosságra hozatala jogszabálysértő. Mindkét felperes vitatta, hogy magatartásával, munkájával közrehatott a korábbi jegyző, (személy neve) lemondásában, állították, hogy abban semmilyen szerepük nem volt. Érvényesített jogként a Ptk. 2:42. §-át, 2:45. §-át, 2:51-52. §-ait jelölték meg. A jogsértés megállapításán túl elégtételadásként kérték az alperes kötelezését arra, hogy az ítélet rendelkező részét annak jogerőre emelkedését követően a saját költségén egy alkalommal tegye közzé a Y Televízióban hétköznapi délután 17.00 és 18.00 óra közötti adásban. Az őket ért sérelem kompenzálásaként személyenként 2.000.000 forint sérelemdíjra tartottak igényt annak 2023. április 13. napjától járó kamataival együtt.

[12] Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Megítélése szerint a felperesek közszereplők, az interjú közérdeklődésre számot tartó ügyben született, ezért a felperesek tűrés kötelezettsége a személyiségi jogaik megsértése tekintetében az átlagot lényegesen meghaladó. A felperesek a teljes szövegből egy-egy részt kiragadva állítják annak jogsértő voltát, ezzel szemben a sérelmezett közlések csak a teljes interjú tükrében értelmezhetőek. Vitatta, hogy nyilatkozatai sértő tartalmúak, ezáltal a jóhírnév megsértésére alkalmatlanok, hátrányos következmény hiányában a felperesek sérelemdíj iránti igényét is kérte elutasítani.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[13] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes a Y Televízió 2023. április 12. napján sugárzott „műsor címe” című műsorában a következő kijelentéseivel megsértette az I. és II. rendű felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát:

[14] „Nagyon érdekes lenne azt állítani vagy azt hazudni, hogy nem tudott róla, hogy ezek mind (párt neve)hez köthető emberek. Tehát nem kérdéses, hogy (I. r. felperes neve) és (II. r. felperes neve) is pontosan tudták, hogy ez (politikus neve) kívánságlistája volt, amit ők jóváhagytak.”

[15] „Valakinek énszerintem kémkedett. És hát most felmerül, hogy (I. r. felperes neve) köre vagy (politikus neve) köre vagy valaki más.”

[16] „Nagyon nem örülök annak, hogy a kiváló (személy neve) jegyzőasszony többek között éppen azért ment el, mert (I. r. felperes neve) és (II. r. felperes neve)nak a belső aknamunkáját, azt nem tolerálta.”

[17] Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az I. rendű felperesnek 700.000 forint, a II. rendű felperesnek 500.000 forint és a fenti összegek után 2023. április 13. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatát azzal, hogy 2022. november 1. napjától a késedelmi kamatkövetelés legfeljebb 25 % mértékben érvényesíthető. Kötelezte az alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül a saját költségén tegye közzé a Y Televízió „műsor címe” című műsorában egy alkalommal az ítélet rendelkező részének jogsértést megállapító rendelkezéseit. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az I. rendű felperest 78.000 forint, a II. rendű felperest 90.000 forint, az alperest 72.000 forint illeték megfizetésére az állam javára. Az I. rendű felperest 162.000 forint, a II. rendű felperest 187.000 forint perköltség alperes részére történő megfizetésére kötelezte.

[18] Eljárása során azt vizsgálta, az alperes 2023. április 12-én a Y Televízió „műsor címe” című műsorában tett, a tényállásban ismertetett nyilatkozatával megsértette-e a felperesek jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát. Elsőként abban foglalt állást, hogy a felperesek közszereplőnek minősülnek-e, az alperesi interjú a közügyek szabad vitatását biztosító alapjog gyakorlása körét érintette-e, illetve a II. rendű felperes személyes adatának felhasználása a közügyek szabad vitatása miatt a szükséges és arányos mértékben korlátozható-e. Idézte a Ptk. vonatkozó rendelkezéseit [2:42. §, 2:43. § d) pont, 2:45. § (2) bekezdés, 2:44. § (1) bekezdés]. Kiemelte, hogy a jóhírnév megsértését a sértett társadalmi megítélését hátrányosan érintő, azaz sértő, egyben valótlan tényállítás valósítja meg. A bírói gyakorlat alapján közszereplőnek az országos, vagy helyi viszonyok alakulását meghatározó, az e célzattal létrehozott nyilvános események résztvevője, illetve a politikai közvélemény formálásában szerepet vállaló személy minősül, emellett a 3145/2018. (V.7.) AB határozat szerint a fenti körbe nem tartozó, de a közéleti viták aktív alakításában résztvevő személy tekinthető kivételes közszereplőnek. A fentiek alapján az önkormányzati képviselőként tevékenykedő I. rendű felperest közszereplőnek, a II. rendű felperest – aki a Facebookon közzétett megnyilvánulásaival a helyi viszonyok alakításában részt vett -, kivételes közszereplőnek minősítette, ezért a Ptk. 2:44. § (1) bekezdése alapján a tűrés kötelezettségük fokozottabb az e minőségükben tett megnyilvánulásaikkal szembeni véleményeket illetően.

[19] A II. rendű felperes jogviszonyának megszüntetését, az OEVB tagok (párt neve)es érintettségét, a felperesek polgármesteri hivatalban tanúsított magatartását és ezek vitatását a helyi közösség széles körét érintő közügynek minősítette, és azt vizsgálta, a sérelmezett közlések értékítéletnek, személyes meggyőződést közvetítő véleménynek, vagy tényállításnak minősülnek. Hangsúlyozta, a közügyeket érintő vélemény oltalmat élvez függetlenül attól, hogy helyes vagy helytelen, értékes, vagy értéktelen, az indokolatlanul rosszhiszemű, sértő megnyilvánulások azonban hírnévrontásnak minősülnek, amelyek jogi védelmet nem élvezhetnek. Rámutatott, a tényállítások és a szólásszabadság körébe tartoznak, azonban az utóbb hamisnak bizonyult tényállítások esetén is figyelemmel kell lenni a közéleti viták szabadabb folyásának érdekére. Utalt arra, a véleménynyilvánítás és tényállítás között a bizonyíthatósági teszt segítségével lehet különbséget tenni azzal, hogy a közléseket a maguk egészében kell vizsgálni, az összetartozó részeket összefüggésükben kell értékelni (PK 12. számú állásfoglalás).

[20] Az alperessel készített interjújában a riporter kérdésére adott alperesi válaszok közül az első sérelmezett közlést akként értelmezte, hogy a II. rendű felperesnek tudnia kellett azt, hogy az OEVB tagjelöltek (párt neve)hez köthető emberek, a felperesek tudtak arról is, hogy a lista (politikus neve) kívánságlistája, azt ők jóváhagyták. Az elsőfokú bíróság ezt a közlést tényállításnak tekintette, miután valóságuk bizonyítható. (tanúk neve) tanúvallomásaiban előadta, köztudomású tényként ismert a városban, hogy a II. rendű felperes által összeállított listán szereplő személyek (párt neve)hez köthetők, ezzel szemben a tanúknak erről mind az öt listán szereplő személy esetében nem volt ismeretük, valamennyiük (párt neve) érintettségét alátámasztó konkrét tény a perben nem igazolódott. Megállapította, az alperes a perben sikerrel nem bizonyította a listán feltüntetett személyek politikai irányultságát, valamint, hogy erről a felperesek tudtak, (politikus neve) kívánságlistáját jóváhagyták, továbbá azt sem, hogy az I. rendű felperes közreműködött a lista összeállításában, ezért ezt a közlést valótlan tényállításnak, ezáltal jóhírnév sértőnek ítélte.

[21] (személy neve) tanúvallomása cáfolta azt az alperesi tényállítást, hogy a felperesek tevékenységére volt visszavezethető a lemondása, ezért ez az alperesi közlés is valótlannak bizonyult, emellett sértette a felperesek jóhírnévét, miután őket összeférhetetlen, mások kárára tevékenykedő személyekként tüntette fel.

[22] Az informatikai incidens a II. rendű felperesre volt vonatkoztatható, abból a kémkedésre utaló közlést tényállításnak, míg azt, hogy a kémkedés kinek a javára történt, véleménynyilvánításnak minősítette (2. közlés). Abból, hogy a II. rendű felperes jogosulatlanul töltött le bírósági iratokat a polgármesteri hivatal hivatali kapujáról, nem lehetett következtetni arra, hogy a II. rendű felperes az alperes által megjelölt körnek kémkedett. E tevékenység állítását alkalmasnak ítélte a II. rendű felperes társadalmi megítélése hátrányos befolyásolására, ezért a jogsértés tényét a közlés egésze tekintetben megállapította.

[23] A jogviszony megszüntetésére vonatkozó adatok az Infotv. 3. § (2) bekezdése szerint személyes adatnak minősülnek, amelyek engedély nélküli nyilvánosságra hozatala sérti annak rendelkezéseit és abban az esetben tekinthető egyben személyiségi jogot sértőnek, ha az érintett személyes adatai a jogsértő magatartás eredményeként kerültek nyilvánosságra. Mérlegelte, hogy az alperes véleménynyilvánításhoz való joga – ami a II. rendű felperes Facebook posztjához kapcsolódott – elsőbbséget élvez-e a II. rendű felperes személyes adatok védelméhez fűződő jogához képest. A II. rendű felperes a Facebook posztjában maga részletezte jogviszonya megszüntetésének körülményeit, illetve azt, hogy a peren kívüli megegyezés hiányában pert kezdeményez, amelyre az alperesnek módja lett volna anélkül reagálni, hogy a jogviszony megszüntetése kapcsán a II. rendű felperes méltatlanságára vagy az emiatt kialakult nézetkülönbségre utaljon. Ennek ellenére e közlés kapcsán nem találta megállapíthatónak a II. rendű felperes jóhírneve megsértését, miután a személyes adatok közlésével a II. rendű felperes személyiségének minősége nem sérült.

[24] Tényállításnak tekintette azt a közlést, hogy a II. rendű felperes kifejezetten akadályozta a város munkáját, melynek valóságát a perben meghallgatott tanúk vallomása alátámasztott, ahogy azt is bizonyítottan ítélte, hogy a II. rendű felperes olyan dokumentumokat töltött le a polgármesteri hivatal hivatali kapujáról, amelyhez nem volt jogosultsága. Megállapította, az illetéktelen letöltésekből való következtetést, nevezetesen „nem tudjuk kinek az érdekében, nem tudjuk kinek továbbította” közlést a II. rendű felperes túrni köteles, miután az a közügyek vitatása körében hangzott el, e tekintetben a véleménynyilvánítás szabadsága elsőbbséget élvez, ezért e közlést illetően a jogsértést nem ítélte megállapíthatónak.

[25] A támadott közlések közül a tényállás 4-7. pontjában rögzítetteket nem ítélte alkalmasnak a II. rendű felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi joga megsértésének megállapítására, mert az 5-6. pontban jelöltek valósága bizonyítást nyert, míg a 4. és 7. pontban írtaknál nem volt olyan többlettényállási elem, ami a jogsértést megalapozta volna, ezért ezek kapcsán a keresetet elutasította. Az 1-3. pontban írt közlések jogsértő voltát megállapította és a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés c) pontja alapján kötelezte az alperest a keresetben foglaltak szerinti elégtételadásra.

[26] A felperesek sérelemdíj iránti igénye tekintetében kiemelte, jogsértés esetén annak tényén kívül további hátrány bizonyítása nem szükséges, az összecszerűség megállapításához a jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és a környezetre gyakorolt hatására kell figyelemmel lenni. Értékelte, hogy a II. rendű felperes bejegyzése alatt megjelent kommenteken kívül más bizonyíték nem állt rendelkezésre, az alperes a II. rendű felperes posztjára reagált, továbbá, hogy a II. rendű felperest ért hátrányok nem kizárólag a perrel érintett interjúhoz, hanem a közöttük levő egyéb véleményeltéréshez kapcsolódtak, ami alapján a II. rendű felperest ért hátránnyal 500.000 forint sérelemdíjat ítélt arányban állónak.

[27] Az I. rendű felperes esetében figyelemmel volt arra, hogy nem vett részt a cikkek, Facebook posztok megjelentetésében, azokra nem is reagált, továbbá nem volt oksági kapcsolat megállapítható az interjúban elhangzottak és az I. rendű felperes

jövedelemcsökkenése, családi életének elnehezülése, elhelyezkedési nehézségei között, ezért a sérelemdíj mértékét 700.000 forintban határozta meg.

A fellebbezés, fellebbezési ellenkérelmek

[28] Az alperes fellebbezésében elsődlegesen az ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Felülbírálati jogkörként a Pp. 369. § (3) bekezdés a) és c) pontjait, megsértett jogszabályként a Ptk. 2:43. § d) pontját, 2:51. § (1) bekezdés a)-b) pontjait, 2:52. §-át, 2:44. § (1)-(2) bekezdését, 2:45. § (1)-(2) bekezdését, a Pp. 237. § (2) bekezdését, 279. § (1) bekezdését és 346. § (4)-(5) bekezdését jelölte meg.

[29] Hangsúlyozta, a kifogásolt közlések a közügyek vitatása körébe tartoznak, azok vizsgálatát a Kúria Pfv.IV.20.994/2019/5. számú ítélete szerinti iránymutatás alapján kell elvégezni. A 7/2014. (III.7.) AB határozat szerint a politikai véleménynyilvánítás fokozott védelmet élvez a közügyekben megfogalmazott, illetve köztisztiséget beöltökre vonatkozó közlések tekintetében, ezért a felperesek, mint közszereplők túrni kötelesek a tevékenységüket, nézeteiket érintő kritikai megnyilvánulásokat. Az elsőfokú bíróság által jogsértőnek ítélt mindhárom közlés véleménynyilvánítás. (megyei jogú város neve)en közismert tény, hogy az OEVB tagok (párt neve)hez köthető személyek, a felperesek közösségi megnyilvánulásaik, kommentjeik, illetve a közgyűlési viták során ezt nem vitatták, ahogy annak a döntéseikre gyakorolt hatását sem. Az a tény, hogy az OEVB tagok (párt neve)hez köthető személyek, nem sérti a felperesek személyiségi jogait, az a jogsértés elbírálása szempontjából közömbös. Véleménynek tekinthető az is – miután nem bizonyítható –, hogy a felperesek tudták, miszerint a lista (politikus neve) listája, amit a felperesek jóváhagytak és sértőnek sem tekinthető, mert a kormánypárthoz való kötődés miatt senkit nem érhet hátrány.

[30] Nem sértő, vagy indokolatlanul bántó a kémkedéssel kapcsolatos véleménynyilvánítás sem. Itt a személyes véleményét fogalmazta meg, ami alkalmatlan a jogsértésre, az ítélet [62] bekezdésében hasonló következtetésre jut az elsőfokú bíróság a más szavakkal, de azonos tartalommal megfogalmazott 6. közlés kapcsán.

[31] Közügyekkel kapcsolatos éles hangvételű, de nem önkényes, nem indokolatlanul bántó (személy neve) lemondása és a felperesek aknamunkája közötti összefüggést firtató véleménye, ezért azt a felperesek, mint közszereplők túrni kötelesek. (személy neve) a közös munkavégzés során számos alkalommal említette, hogy a felperesekkel nem felhőtlen a munkakapcsolata, kijelentését erre a tanú által korábban tett közlésre alapította, az „aknamunka” szó használata ennek összefoglalása. A tanú beszámolt mindkét felperessel fennállt konfliktusról, amelyek kétségtelenül hozzájárultak a távozásához, ezáltal a véleménynyilvánításnak valós alapja volt.

[32] A fenti három kijelentés alapján a bizonyítás eredménye okszerűtlennek minősíthető, a tényállás módosítható, amelyből eltérő jogi következtetések levonásának van helye.

[33] Kijelentései a felperesek társadalmi megítélését nem befolyásolták hátrányosan, mert a közléseket követően is mindketten felelős pozíciót töltenek be, ezért sérelemdíjra nem jogosultak. Másodlagosan a sérelemdíj mérséklését kérte személyenként 50.000 forintra a fenti indokaira figyelemmel. Érvelése szerint az elsőfokú ítélet szerinti sérelemdíj a közügyek tárgyában hozott döntések között szokatlanul magas összegűnek tekinthető, alkalmas a szólásszabadság, a szabad véleménynyilvánítás korlátozására, ami a demokratikus közélet károsodásához vezetne.

[34] Az I-II. rendű felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezéseinek helybenhagyására irányult. Kiemelték, a sérelmezett kijelentések nem tartoznak a közügyek szabad megvitatásának körébe. A 3145/2018. (V.7.) AB határozat [38] és [54] bekezdéseit idézve hangsúlyozták, mindhárom sérelmezett kijelentés tényállítás, azok valóságának bizonyítására az alperes kísérletet tett a perben, ami nem vezetett sikerre. A közléseket az alperes polgármesterként tette, tudhatott azok valótlan voltáról, ezért nem védekezhet azzal, hogy közéleti vitában hangzottak el. Becsület csorbítására alkalmas annak állítása, hogy a felperesek szándékoltan tettek javaslatot politikailag elfogult választási bizottság felállítására, teljesítve (politikus neve) kívánságát. A tagok politikai hovatartozása bizonyítással ellenőrizhető, ezáltal tény, azonban nem tekinthető köztudomásúnak.

[35] Formálisan vélemény a kémkedésre vonatkozó kijelentés, tartalmilag azonban tényállítás, aminek nem volt ténybeli alapja, valósága sem nyert bizonyítást. A kémkedésre vonatkozó vád alkalmas a becsületük csorbítására, mert bűncselekmény elkövetésére vonatkozik, ezáltal jogsértő.

[36] (személy neve) távozására vonatkozó közlés nem valós tényből levont következtetés, hanem valótlan tényállítás, egyben sértő is, nevezett egyértelműen nyilatkozott arról, hogy a lemondása nem a felperesek magatartására volt visszavezethető.

[37] A sérelemdíj összegének leszállítását indokolatlannak ítélték, azt a jogsértés súlyához képest inkább alacsony összegűnek tekintették. Kiemelték, bizonyították a perben, hogy az alperes lejárato kampánya miatt hosszabb ideig nem tudtak elhelyezkedni. Az alperes kijelentéseinek sokan hitelt adtak, több cikk átvette az alperes közléseit, emiatt per is van folyamatban, mindez társadalmi megítélésüket negatívan befolyásolja, ami csak sérelemdíjjal kompenzálható. Kiemelték, a karaktergyilkos kampányok folytatása nem szolgálja a közélet tisztaságát, közérdekű célt, annak kizárólagos célja a felperesek nyilvános lejáratása, amit nem oltalmaz a véleménynyilvánítás szabadsága.

Az ítéltábla döntésének indokai

[38] A fellebbezés kisebb részben alapos.

[39] Az ítéltábla előrebocsátja, a Pp.370. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a fellebbezés Pp. 371. § (1) és (2) bekezdésében megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak. E törvényi rendelkezésből adódóan korlátot nemcsak az képez, hogy a fellebbező fél milyen tartalmú másodfokú döntést kér, hanem az is, hogy azt milyen indokkal teszi, melyik eljárási, vagy anyagi jogszabály megsértésére hivatkozik, továbbá a felülbírálati jogkörei közül melynek, vagy melyeknek a gyakorlását kéri a másodfokú bíróságtól. Az ítéltábla eljárása során nem észlelt sem a Pp. 380. §-a szerinti kötelező, sem a Pp. 381. §-ában részletezett mérlegelhető hatályon kívül helyezési okot adó körülményt, ezekre az alperes sem hivatkozott, kizárólag a bizonyítékok okszerű mérlegelését, a tényállás téves megállapítását [Pp. 369. § (1) bekezdés a) pont] és a megállapított tények téves minősítését [Pp. 369. § (1) bekezdés c) pont] állította, ami nem indokolja az ítélet hatályon kívül helyezését. Erre figyelemmel az ítéltábla a Pp. 383. § (1) bekezdésének megfelelően a jogvitát érdemben vizsgálta.

[40] Az alperes fellebbezési érvelése szerint a perrel érintett kijelentései véleménynyilvánítások, amelyek egyfelől közügyeket érintenek, amit a közszereplő felperesek tűrni kötelesek, másfelől kifejezőmódjukban nem sértőek, sem indokolatlanul bántóak, ezért jogsértés megállapítására alkalmatlanok.

[41] A jogvita elbírálása szempontjából lényeges, hogy az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdése szerint az ember sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani, védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége. A (2) bekezdés szerint Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait. A VI. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy {...} jóhírnevét tiszteletben tartsák. A jóhírnév az egyén életéről alkotott képet határozza meg és befolyásolja az egyénnek a társadalom, közösség általi megítélését [32/2013. (XI.22.) AB határozat].

[42] A Ptk. 2:45. § (2) bekezdése szerint a jóhírnév sérelmét általában a valótlan és a közfelfogás szerint sértő tény állítása, híresztelése, hamis színben való feltüntetése alapozhatja meg. A polgári jogban a jóhírnévhez való jog azt az érdeket védi, hogy az érintett személlyel kapcsolatban kialakult, vagy kialakulóban levő megítélés valós tényeken alapuljon.

[43] A személyiségi jog sérelmét jelenti továbbá a becsület megsértése, ami más személy társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására alkalmas, kifejezés módjában indokolatlanul bántó véleménynyilvánítással valósítható meg [Ptk. 2:45. § (1) bekezdés].

[44] Abban az esetben, ha közügyek szabad vitatásáról van szó, a közéleti szereplők személyiségi jogainak védelme a szükséges és arányos mértékben az emberi méltóság sérelme nélkül korlátozható [Ptk.2:44. § (1) bekezdés].

[45] Az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdése általános érvennyel rögzíti, hogy mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához. Az Alkotmánybíróság a véleménynyilvánításhoz való jog tekintetében – a jóhírnév megsértéséhez kapcsolódóan is – megállapította a bírói mérlegeléshez szükséges alkotmányos szempontrendszer. Eszerint vizsgálható, hogy a véleményt kifejező nyilvános közlés közérdekű vitában kifejtett álláspontot tükröz-e; a nyilvános közléssel érintett személy közszereplői minőségben jelenik-e meg; tényállítást, vagy értékítéletet foglal-e magába és sérti-e az érintett személy méltóságát, vagy jóhírnevét [3145/2018. (V.7.) AB határozat indokolás (38) bekezdés], mindemellett meghatározza ezek mérlegeléséhez irányadó alkotmányos alapelveket [13/2014. (IV.18.) AB határozat, indokolás 39-41. §].

[46] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint „a nyilvános közlés megítélése során elsőként arról szükséges dönteni, hogy az adott közlés a közügyekben való megszólalást, közérdekű vitában kifejtett álláspontot tükröz-e, vagyis a közügyek szabad vitatásával áll-e összefüggésben. Ennek megítéléséhez elsődlegesen a közlés megjelenésének módját, körülményeit, tárgyát, kontextusát szükséges figyelembe venni. További szempontként értékelendő – egyebek mellett – a kijelentés tartalma, stílusa, a közlés aktualitása, célja. Amennyiben a körülmények értékelésével az állapítható meg, hogy a közlés a közügyek szabad vitatását érinti, úgy a közlés automatikusan a véleménynyilvánítási szabadság nyújtotta magasabb szintű oltalmat élvezi [13/2014. (IV.18.) AB határozat indokolás (39)]. Lényeges emellett, hogy a személyiségvédelem iránt indított perekben a közéleti vitában kifogásolt közlés tényleges tartalmát nem önmagában, a szövegkörnyezetből kiragadva, hanem a nyilatkozat többi részével együtt vizsgálva, a közlés lényegi mondanivalóját szem előtt tartva, az átlagos olvasó értelmezését is figyelembe véve kell meghatározni (BH2022.323.).

[47] A felperesek fellebbezési ellenkérelmében kifejtett álláspontjával szemben helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság arra, hogy a sérelmezett közlések közügyeket érintettek, miután az OEVB összetételének meghatározása, annak esetleges manipulatív befolyásolása, a II. rendű felperes jegyzői tisztsége, illetve a korábban jegyzői feladatokat ellátó személy jogviszonya megszűnésének körülményei a közügyek vitatása körébe tartoznak, széles körű érdeklődésre számot tartó közéleti kérdésnek minősülnek, ezáltal az ezt érintő közlések a véleménynyilvánítás fokozott oltalmát élvezik.

[48] Egyetért az ítéltábla azzal is, hogy az I. rendű felperes, mint a közgyűlés tagja, önkormányzati képviselő, közszereplőnek minősül, a vitatott közlések e tisztségéhez kapcsolódó tevékenységét érintették, míg a II. rendű felperes – már jegyzői jogviszonya megszűnését követően – ezzel összefüggésben tett közzé nyilatkozatokat, az alperesi közlések kapcsán tett állításokat, ezáltal kivételes közszereplő [3145/2018. (V.7.) AB hat.]. Mindezek miatt az I. és II. rendű felperest fokozott tűrési kötelezettség terheli az e minőségükben történő megnyilvánulásaikkal összefüggésben őket ért kritikai véleménynyilvánításokkal kapcsolatban.

[49] A továbbiakban az vizsgálendő, a sérelmezett közlések tényállításnak, vagy véleménynyilvánításnak minősülnek. A véleménynyilvánítás szabadsága kiterjed mind az értékítéletet kifejező, az egyén személyes meggyőződését közlő megszólalásokra, mind a tényállást tartalmazó megnyilvánulásokra. Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint az értékítéletekkel szemben a tényállítások mindig olyan kritériumokat tartalmaznak, amelyek valósága bizonyítás útján igazolható. Így a közügyeket érintő véleménynyilvánítás szabadsága a valóban bizonyult tények tekintetében korlátlanul, míg a hamis tény állításával, vagy híreszteléssel szemben már csak akkor véd, ha a híresztelő nem tudott a hamisságáról és a foglalkozása által megkívánt körültekintést sem mulasztotta el [13/2014. (IV.18.) AB határozat indokolás (31) bekezdés]. A tényállításokkal szemben az értékítéletek közös sajátossága, hogy igazságtartalmuk nem ellenőrizhető, nem igazolható. Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy a közlés tartalmának megítélésekor alkalmazandó a személyiségvédelmi perekben irányadó PK 12. számú állásfoglalás, ami előírja a közlések maguk egészében történő vizsgálatát, valós tartalmuk feltárását.

[50] Az elsőfokú bíróság a sérelmezett közléseket az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésének alkotmányos tartalmára tekintettel vizsgálta és helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az első közlés tényállítása, amelynek tartalma szerint az I. és a II. rendű felperes tudomással bírt az OEVB tagjelöltek (párt neve)-val fennálló kapcsolatáról, valamint arról, hogy a lista (politikus neve) kívánságlistája. Az állítás valóságtartalma bizonyítás útján lett volna tisztázható - mint ahogy arra az alperes kísérletet is tett -, azonban a Pp. 265. § (1) bekezdése alapján őt terhelő bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget. Arra helyesen hivatkozott az alperes, hogy a köztudomású tények bizonyítása a perben nem szükséges, azaz az olyan tényeké, amelyeket a társadalom egésze, vagy emberek meghatározott csoportja ismer és valósnak fogad el. Ezzel szemben a tanúvallomások nem támasztották alá a listán szereplő valamennyi személy (párt neve)hez kötődését, vagyis azt, hogy az érintettek kivétel nélkül jobboldali érzelműek, ezért e tény köztudomás jellege nem nyert bizonyítást, ahogyan az sem, hogy erről a felperesek tudomással bírtak. Ugyancsak bizonyítható, ezáltal tényállítás az a kijelentés, hogy a felperesek a listát jóváhagyták. A jóváhagyás a köznyelvben valaminek az elfogadását, engedélyezését jelenti, a 2022. évi parlamenti választások időszakában a II. rendű felperes, mint jegyző feladatkörébe tartozott a lista összetételére vonatkozó javaslattétel, azaz a II. rendű felperes állította össze a tagjelöltek névsorát. Az alperes tényként állította, hogy a felperesek (politikus neve) kívánságlistáját jóváhagyták, ami természetesen nem zárja ki, hogy ez egyben az alperes személyes meggyőződése, véleménye is legyen, ez azonban nem eredményezheti a közlés eltérő értelmezését és nem változtat annak tényszerűségén sem. Arra vonatkozóan, hogy a felperesek részéről e jóváhagyás megtörtént, bizonyíték nem állt rendelkezésre, ezért az valótlán tényállításnak minősül.

[51] A fentebb részletezettek szerint a jóhírnév megsértésének két konjunktív feltétele van: egyrészt a sértett személyre vonatkozó objektíve valótlán tényállítás, másrészt a valótlán tényállítás sértő tartalma, ezért vizsgálni kellett, a valótlán közlés alkalmas-e valamilyen sérelem kiváltására. A következetes ítélkezési gyakorlat szerint egy kitétel sértő jellegének értékelése során a mércét nem a sértett szubjektív sértettségérzése jelenti, a bíróságnak külső,

objektív mérce alkalmazásával, alapvetően a társadalmi közfelfogásra figyelemmel kell megítélnie a közlés sértő jellegét.

[52] Az alperes fellebbezési érvelésével szemben az első közlés sértő volta nem abban áll, hogy a listán szereplő személyek a (párt neve)hez köthetők, miután a politikai hovatartozás kinyilvánítása önmagában sértő tartalmat nem hordoz, emellett a közlésnek ez a része nem a felperesekre vonatkoztatható. A PK 12. számú állásfoglalás alapján a vitatott közlés – annak összetartozó részeit is vizsgálva – akként értelmezhető, hogy a felperesek pozíciójuknál fogva, azzal visszaélve, saját vagy valaki más érdekeit szem előtt tartva állították össze az OEVB-tagok listáját, eleget téve ezzel egy jobboldalhoz tartozó politikus elvárásainak, ami azonban már alkalmas a felperesek társadalmi megítélésének negatív befolyásolására, ezáltal jóhírnevük megsértésére.

[53] A második kifogásolt közlés a II. rendű felpereshez köthető informatikai incidenshez kapcsolódik. Az alperesnek a riporter kérdésére adott válasza az ítélet rendelkező részében rögzített közlésen túl az alábbiakat is tartalmazta: „ebben még nem tudunk állást foglalni”. E kontextusban vizsgálva a közlés első mondata, nevezetesen, hogy: „valakinek én szerintem kémkedett” az alperes szóhasználata („én szerintem”) ellenére tényállítás, mert a kémkedést, azaz más titkának engedély nélküli kifürkészését az alperes bizonyossággként állította, bizonytalansága csupán abban rejlett, kinek a részére tette azt. Osztja az ítéltábla az elsőfokú bíróság álláspontját abban, hogy ennek valóságát a perben az alperes nem bizonyította, tartalma pedig sértő, mert jogellenes cselekmény elkövetésére utal.

[54] E közlés második mondata kapcsán azonban az elsőfokú bíróság álláspontja ellentmondásos annyiban, hogy ítélete indokolásában az alábbi közlést: „és hát most felmerül, hogy (I. r. felperes neve) köre, vagy (politikus neve) köre, vagy valaki más” – véleménynyilvánításnak tekintette, ezzel szemben a rendelkező részben azt jóhírnévsértő tényközlésként tüntette fel. Egyetért az ítéltábla az alperes fellebbezési érvelésével abban, hogy e közlés második mondata véleménynyilvánítás, arra vonatkozó találgatás, hogy a II. rendű alperes kinek a részére, vagy érdekében kívánt illegális úton információkat megszerezni, továbbítani, ezáltal az a jóhírnév megsértését nem eredményezheti. Erre figyelemmel az ítéltábla e közlés második mondata kapcsán a jogsértés megállapítására, valamint annak közzétételére vonatkozó elsőfokú ítéleti rendelkezést mellőzte.

[55] Osztja az ítéltábla az elsőfokú bíróság érveit (személy neve) jegyző távozásával kapcsolatos alperesi nyilatkozat megítélését illetően. A közlés egyértelműen tényállítás, mert valósága bizonyítható, ezt támasztja alá az ezzel kapcsolatban lefolytatott tanúbizonyítás. A feltárt bizonyítékok azonban nem támasztották alá, hogy nevezett jogviszonyának megszüntetésére a felperesek aknamunkája eredményeként került sor, azt (személy neve) perben tett nyilatkozata cáfolta. E tekintetben közömbös az a fellebbezési érvelés, hogy (személy neve) az alperessel folytatott személyes beszélgetések során említést tett a feszült munkahelyi légkorról, az I. rendű felperessel kapcsolatos „rémálmairól” és annak sincs lényeges szerepe, hogy ebből az alperes milyen következtetéseket vont le, illetve mi volt ezzel kapcsolatban a perben tanúként meghallgatott személyek véleménye, miután az érintett személy, azaz (személy neve) nyilatkozata volt a perdöntő, aki az alperesi tényállítás nem támasztotta alá.

[56] Az elsőfokú bíróság helyesen következtetett arra, hogy a jogsértő kijelentések alkalmasak a felperesek hiteltelenítésére, a beléjük vetett bizalom megingatására, közéleti érvényesülésük megnehezítésére, ezért a jogsértés megállapítása [Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a) pont] nem mellőzhető, az alperes köteles megfelelő nyilvánosság biztosításával az elégtételadásra [Ptk. 2:51. § (1) bekezdés c) pont].

[57] Egyetért az ítéltábla az elsőfokú bíróság érveivel, a jogsértés felróhatóságtól függő szankciója, a sérelemdíj kapcsán is.

[58] A Ptk. 2:52. § (1) és (2) bekezdése szerint, akit személyhez fűződő jogában sértenek, sérelemdíjat követelhet az őt ért nemvagyoni sérelemért. A sérelemdíj fizetésére kötelezés feltételeire – különösen a sérelemdíjra köteles személy meghatározására és a kimentés módjára – a kártérítési felelősség szabályait kell alkalmazni azzal, hogy a sérelemdíjra való jogosultsághoz a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkezésének bizonyítása nem szükséges. Az idézett jogszabályi rendelkezésből kitűnően a sérelemdíj megállapításának feltétele a személyiségi jog sérelme (jogellenesség), a nemvagyoni sérelem, a jogsértő magatartás és a sérelem közötti okozati összefüggés és a felróhatóság azzal, hogy a személyiségi jogi sérelem feltételezi a személyiséget ért valamilyen fokú hátrány bekövetkezését, ami kifejeződhet testi, lelki, avagy a sérelmet szenvedő személyt körülvevő környezeti változásokban. A sérelemdíj intézménye a személyiséghez fűződő jogok megsértésének vagyoni elégtétellel való közvetett kompenzációja és egyben magánjogi büntetés. A kompenzációra és elégtételre való törekvés a jogvédelemre szoruló sértettnek, míg a büntetés a jogsértésnek szól (visszatartási cél). A sérelemdíjjal elérni kívánt vagyoni elégtétel tágabb kategória, mint a kompenzáció, mert az a sérelmet szenvedett félben a jogsértő magatartás miatt elszenvedett hiányérzetten, veszteség érzésén túl magában foglalja a jogsértés társadalmi elítélését is. A sérelemdíjban marasztalás lehetőségét biztosító törvényi rendelkezések céljának az a jogalkalmazás felel meg, amely nem marasztal olyan alacsony összegű sérelemdíj megfizetésére, amely nem alkalmas a sérelem kompenzálására, sem pedig a jogsértéstől visszatartó preventív hatás kifejtésére.

[59] Az ítéltábla egyetért az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységével, mert helyesen értékelte a jogsértés tárgyi súlyát, az alperes felróhatóságának mértékét, a jogsértésnek a sértettek és környezetükre gyakorolt hatását. Egyetért az ítéltábla azzal is, hogy az I. rendű alperes esetében a sérelmes közlések és az elhelyezkedési nehézségei között csupán részszaksági kapcsolat mutatható ki, ugyanakkor az vitathatatlan, hogy e közlések átmenetileg megnehezítették közéleti tevékenysége ellátását, abban való érvényesülését, míg a II. rendű felperes tekintetében elsősorban a közléssel összefüggésben megjelent cikkek, kommentek folytán előálló köztudomásúnak minősülő hátrányok állnak fenn. Hangsúlyozza az ítéltábla, a közéleti viták során egyre markánsabban jelentkeznek a közéleti szereplők egymás lejáratására irányuló törekvései, amelynek megfékezése érdekében indokolt az azokkal szembeni hatékony – a véleménynyilvánítás szabadságát csak a szükséges mértékben korlátozó - fellépés, amelynek egyik, a jogalkalmazás által alkalmazható eszköze a sérelemdíj. A sérelemdíj összegének meghatározása során a közéleti szereplők közötti, közérdekű témákat érintő jogviták elbírálása során e körülmény hangsúlyosan értékelendő, mert ily módon érhető el e szankció preventív hatásának érvényesülése. Erre figyelemmel az ítéltábla nem látott módot a sérelemdíj összegének mellőzésére, de annak leszállítására sem, az a jogsértés súlyához és az értékelés körébe volt egyéb körülményekhez képest arányosan került megállapításra.

[60] A kifejtettek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel érintett rendelkezéseit a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta.

[61] Az ítélet részbeni megváltoztatása ellenére nem módosult a peres felek pernyertessége-pervesztessége aránya az elsőfokú eljárásban, ezért az ítéltábla az ítélet perköltség viselésére vonatkozó rendelkezését nem érintette.

[62] Az ítéltábla észlelte, hogy az eljárásban az I. rendű felperes képviselőt a II. rendű felperes látta el, kötelező jogi képviselő esetén a Pp. 75. § (2) bekezdés a) pontja alapján azonban a II. rendű alperes, mint jogi szakvizsgálóval rendelkező fél csak a saját ügyében járhat el, pertársát nem képviselheti. Az I. rendű felperes az ítéltábla felhívására jogi képviselőt hatalmazott meg, aki az I. rendű felperes által tett, valamint a II. rendű felperes által az I. rendű felperes nevében tett nyilatkozatokat fenntartotta, ezért azokat az ítéltábla

joghatályosan tett nyilatkozatoknak tekintette. Az I. rendű felperes jogi képviselője perköltséget nem számított fel – arra egyebekben a fentiekre tekintettel nem jogosult –, ezért arról az ítéltábla nem döntött. A II. rendű felperes fellebbezési ellenkérelmében kérte az alperes perköltségben marasztalását. A 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet a bírósági eljárásban alkalmazható ügyvédi költségekről rendelkezik, azaz a fél képviselőjét ellátó ügyvéd, illetve jogtanácsos jogosult a perrel összefüggésben felmerült költségei felszámítására. A II. rendű alperes jogi szakvizsgával rendelkezik, saját perbeli képviselőt elláthatta, azonban az ügyvédek és jogtanácsosok névjegyzékében nem szerepel, ezért ügyvédi munkadíj felszámítására nem jogosult, egyéb költséget pedig nem jelölt meg. Erre figyelemmel a felperesek részére a fellebbezés sikertelensége ellenére sem volt másodfokú perköltség megállapítható.

[63] Az eljárásra a tárgyi illetékfeljegyzési jogra vonatkozó rendelkezések alkalmazandók, ennek ellenére az alperes a fellebbezése pertárgyértékéhez igazodó eljárási illetéket megfizette, amelyet a kifejtettek szerint viselni köteles.

[64] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Szeged, 2026. január 13.

Dr. Béri András sk.
a tanács elnöke

Dr. Lengyel Nóra sk.
előadó bíró

Dr. Kiss Gabriella sk.
táblabíró